

דף מא.

עין משפט א.ג.ד.ה.ו.

או"ח סימן קמד פעיף א

א. בס"ת אין מדלגין מענין לענין ^ר, אבל באותו ענין כגון אחרי מות ואך בעשור לחדש השביעי שכהן גדול קורא ביוה"כ מדלגין ^ש, והוא שלא יקרא ע"פ שאסור לקרוא שלא מן הכתב ^ת אפי' תיבה אחת.

ב. בנביא מדלגין ^א אפי' בב' ענינים באותו נביא, אבל מנביא לנביא אין מדלגין, ובתרי עשר מדלגין מנביא לנביא, ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחלתו ^ב.

עין משפט ז.

או"ח סימן קמד פעיף ג

ג. ד. אין גוללין הס"ת בצבור משום כבוד הצבור ^א, ואם אין להם אלא ס"ת אחד וצריכים לקרוא בשני ענינים גוללים וידחה כבוד הצבור.

עין משפט ט.

או"ח סימן תרפד פעיף ג

ה. אם חל ר"ח טבת בשבת מוציאין ג' ספרים ועולים ששה בפ'

ר. מגילה כ"א, וימא ס"ט.

ש. כיון ששניהם מענין יוה"כ, ט"ז ס"ק א'. וזהו הטעם בתענית צבור שקוראים פ' ויחל בפ' כי תשא, ומדלגין לפסל לך משום שהם מענין אחד, ועוד טעם שני שקוראים אותם ב' עולים, ועיין בכה"ח אות ג'.

ת. וכהן גדול ביוה"כ שהיה קורא בעל פה היינו משום דאין גוללין ס"ת בציבור, וא"א להביא עוד ספר דאין קוראין בב' ספרים לאדם אחד משום פגמו של ראשון, מ"א ס"ק ב'.

א. דאין יוצאת הוראה משם ואין חשש לטירוף הדעת ובלבול.

ב. ודעת הט"ז והמ"א דגם בכל נביא אין לדלג מסופו לתחילתו למפרע, ועיין בכה"ח אות ט'.

ג. אבל בשעה שקוראין בראשון יכולים לגלול השני, שם אות י"ב.

ו. ואם הוציאו ס"ת מן הארון ונזכרו שלא גללו אותו למקומו אין להחזירו לארון, ויגללו אותו כדי לקרוא בו, וכן הסכים בכה"ח אות י"ג מהאחרונים.

השבוע, ובשני קורא בשל ר"ח ד ומתחיל "וביום השבת" ובספר ג' קורא מפטיר בשל חנוכה ומפטיר רני ושמחי ה'.

ואם חל ר"ח בחול מוציאין ב' ספרים וקוראין בראשון ג' בשל ר"ח, ובשני קורא הרביעי בשל חנוכה.

ג. ו. אם טעה החזן וקרא גם הרביעי בר"ח, אם לא הוציא ס"ת שני א"צ לקרות יותר, אבל אם הוציאו ס"ת שני משום פגמו צריך לקרות בו, ועולה חמישי בשל חנוכה.

הגה: טעה והתחיל לקרות בשל חנוכה צריך להפסיק ו לקרוא בשל ר"ח. ואם צריך לחזור ולברך על של ר"ח עיין בסי' ק"מ.

עין משפט י. או"ח סימן קמד עיף ד

ד. אין גוללין הס"ת בצבור משום כבוד הצבור ז, ואם אין להם אלא ס"ת אחד וצריכים לקרוא בשני ענינים גוללים וידחה כבוד הצבור.

ד. משום דתדיר קודם, הגם שיש בשל חנוכה פירסומי ניסא. ואחרי הקריאה בספר שני מניחין ס"ת שלישית אצלה ואומרים קדיש על שלושתן כדי שיעלה הקדיש גם על השלישית אע"פ שעדיין לא קראו בה, וזהו לבני אשכנז, אבל לבני ספרד שאומרים שני קדישים כשיש ב' ס"ת אומרים קדיש אחד אחר ס"ת שני שהוא גמר השבעה עולים, ואח"כ קדיש אחר ס"ת שלישי שהוא המפטיר. כה"ח אות י"ט.

ה. דפרסומי ניסא עדיף, ועוד שסיימו בענין חנוכה מפטירין בענינה, לבוש, ואם הפטיר בר"ח בדיעבד יצא. מ"ב בב"ה. כה"ח אות כ"ז.

ו. והט"ז בס"ק ד' כתב דאינו מפסיק ובדיעבד קורא הכהן בשל חנוכה, ואח"כ קורא לאחרים בשל ר"ח, והמ"א מסיק כדברי הט"ז. כה"ח אות כ"ו.

ז. אבל בשעה שקוראין בראשון יכולים לגלול השני, שם אות י"ב. ומה שכתבנו ש"ת מן הארון ונזכרו שלא גללו אותו למקומו אין להחזירו לארון, ויגללו אותו כדי לקרוא בו, וכן הסכים בכה"ח אות י"ג מהאחרונים.

דף מא:

עין משפט ג.

יו"ד סימן רמד סעיף יד

י. טו. ראה הנשיא^ח, עומד מלפניו מלא עיניו ואינו יושב עד שישב במקומו או יתכסה מעיניו. וכולם שמחלו על כבודם כבודם מחול ואעפ"כ מצוה לכבדם ולקום מפניהם קצת.

ח. כתב בסמ"ק דדין נשיא ואב בי"ד אין אנו צריכים עתה דאין בזמנינו נשיא ואב בי"ד וראשי ישיבות ואב בי"ד היום אין להם אלא דין חכם. ש"ך ס"ק י"א.